

IN SENATO.

ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ.

RISOLUZIONE dell'8 febbrajo 1819.

ΑΠΟΦΑΣΣ των 8 Φεβρουαρι 1819.

SOPRA oggetti di Agricoltura, e d'Industria,

È risoluto quanto segue:

ART. 1. - Viene proibito il pascolo delle Capre, nelle pianure e luoghi coltivati, come pure nelle pubbliche selve, e sotto gli olivi, dovendo questo pascolo essere circoscritto nei soli luoghi inculti delle montagne.

2. - I Majali non potranno tenersi in nessuno dei luoghi divietati col precedente articolo; ma ogni abitante in campagna potrà averne, legati in cortile o chiusi in luogo particolare ad esso appartenente, coll'obbligo, se per qualche impensato azzardo portassero danno alle altrui proprietà, di compensare il danno in ragion doppia della stima, la metà per il danneggiato, e l'altra da essere versata in Cassa Municipale:

3. - Le greggi Pecorine sono per sempre bandite dai luoghi avvignati, nonchè dalle terre seminate, dall'epoca che s'incomincia a travagliarvi la terra, fino a quella del raccolto finito. - Oltre di che sono pure bandite dalle possessioni d'olivi, in ogni anno, dal primo Ottobre fino a tutto Giugno per Corfù, e da Ottobre a tutto Gennaio per Cefalonia, e Zante.

4. - Il diritto di avere greggi proprie o altrui, nei beni proprii o locati, sarà accordato soltanto a coloro i quali provassero di possedere una estesa di terre proprie o locate, sufficienti, e proporzionate ad offrire un'ampio e competente pascolo a tali greggi, senza minimo verosimile pericolo di recar danno alle proprie o altrui proprietà; il perchè, il Reggente dell'Isola rispettiva potrà accordare, sotto sua responsabilità, tanto accordando che negando, o confermare (se fosse stato prima giustamente accordato) il permesso del detto diritto di pascolo come sopra, ferme le qui espresse condizioni e le disposizioni dell'articolo 6.º

5. - Gli animali grossi da razza dovranno essere tenuti nei soli luoghi accordati pel pascolo delle Capre, e quelli da lavoro d'ogni sorta potranno tenersi in ogni luogo, non avvignato, o seminato, o piantato, ma sempre però bene e condizionatamente legati.

6. - In tutti i casi di danno (nessuno escluso) cagionati da animali nei beni stabili o loro prodotti, si procederà a tenore degli articoli 64, 65, 67 e 68 della Procedura vigente.

7. - Quando fossero colti dei Majali in atto di danneggiare, e non riuscisse di prenderli, potranno essere uccisi; coll'obbligo per altro a chi li uccidesse di farli tradurre alle disposizioni del competente Tribunale, affinché sieno venduti e depositato il prezzo, dovendo poscia essere giudicato, nelle forme volute dalla Procedura, il compenso a cui avesse diritto il danneggiato, giusta l'articolo 2.º

8. - Sempre chè il risultato della vendita non bastasse a soddisfare il danno, il danneggiatore pagherà dal proprio.

9. - Quando risultasse che fossero stati pignorati degli Animali o uccisi dei Majali, senza un legale motivo, e coll'oggetto di portare al proprietario un'indebito pregiudizio, il Tribunale obbligherà alla refusura di ogni danno la parte o la pubblica persona che ne fosse colpevole, assoggettandola inoltre a pena afflittiva, giusta le Leggi relative a tali delitti.

10. - Il pastore di una gregge, quando essa abbia cagionato danno, risponderà verso il proprietario della gregge medesima delle indennità, a cui questi fosse stato condannato dal Tribunale, e sarà inoltre soggetto a pena afflittiva come sopra.

11. - Se venisse provato, che le pubbliche persone si fossero rifiutate dal pignorare animali colti in atto di danno, dovranno subire la pena che le Leggi infliggono ad ogni pubblico funzionario disubbidiente.

12. - Siccome il Fisco non può esercitare sui di lui beni quell'attiva sorveglianza a cui possono applicarsi i particolari, così, in tutti i casi di danni nei beni pubblici non locati, o nelle pubbliche selve, quando l'autore del danno restasse ignoto, saranno responsabili e tenuti al relativo compenso gli abitanti del Villaggio, nel cui Territorio fosse seguito il danno.

13. - È proibito di appiccar fuoco nelle pubbliche selve, come pure è vietato di recidere alberi o rami in esse, sotto pena ad ogni trasgressore di essere tradotto al Tribunale competente, e condannato, oltrechè al competente reintegro da versarsi nella Cassa Municipale rispettiva, anche alle rigorose pene di Legge. - Quando l'autore del danno restasse ignoto, avranno luogo le disposizioni del precedente articolo.

14. - È pure vietato ad ogni proprietario, sotto le alternative del precedente articolo, di appiccare o fare appiccare fuoco nelle di lui proprietà, senza il permesso in iscritto della Polizia Esecutiva, che incaricherà persona apposita d'invigilare onde il fuoco non si propaghi oltre i confini indicati dal detto proprietario prima di ottenere il permesso.

15. - La presente sarà stampata e pubblicata nella Città e nei Villaggi delle Isole di Corfù, Cefalonia e Zante; e sarà trasmessa ai Reggenti per comunicarla a chi spetta, ed invigilare sulla sua esecuzione, la quale averà luogo un mese dopo la pubblicazione di essa in ogni una delle dette Isole, - ogni Regolamento precedente in proposito dovendo cessare da quell'epoca.

16. - Tutti i Proprietari di animali da macello o da soma, nel termine di due mesi, dopo la pubblicazione della presente nella rispettiva Isola, offriranno una lista esatta di essi al Reggente, la quale lista sarà trasmessa al SENATO.

17. - Questa lista si rinvoverà in ogni anno, al mese di Novembre, affinché il SENATO conosca alla fine di ogni anno i progressi di questa parte di rurale economia.

18. - I Reggenti di Santa Maura, Itaca, Cerigo, e Paxò, sono incaricati di comunicare questa Risoluzione ai Consigli Municipali rispettivi, affinché suggerino al SENATO i relativi Progetti di Regolamento per dette Isole sopra lo stesso oggetto.

BARON THEOTOKY.

SIDNEY C. OSBORNE
Segretario del SENATO
pel Dip. Gen.

Approvata,

T. MAITLAND
Lord Alto Commissario.

Per Comando di Sua Eccellenza,
FRED. HANKEY
Segretario Privato.

Περί Πραγμάτων αποβλεπόντων την Γεωργικην, και την Φιλοποιαν,

Αποφασίζονται τα ακόλουθα.

Άρθ. 1. - Είναι εμποδιζόμενον το να βίσκωσι Γίδες εις τας πεδιάδας, και εις τας καλλιεργημένους Τόπους, καθώς ετι και εις τας Δημοσίας Λογκας, και υποκάτω εις τας Ελαίας, εξαγριζόμενων των ακαλλιεργητών Τόπων των Βσών, οπς ημπορουν να βίσκωσι μόνον.

2. - Οι Χοίροι δεν θέλουν μιν εις κήνενα από τας Τόπους, οπς εμποδιζει το προηγούμενον Άρθρον: αλλά κάθε κάτοικος τς Άγρς, ημπορει να τς έχη δεμένους εις την αυλήν του, η λεισιμένους εις χωριστόν τόπον ιδιόν του, έχων χρέος, ανίσως ηθελον κατά τύχην ζημιώση τας ιδιοκτησίας των άλλων, να πληρώνη την ζημίαν διπλασίως αφ' ου ηθελε ξετιμηθη, και από την πληρωμήν αυτήν το μιν ημισυ θέλει το λαμβάνει ο ζημιωμένος, το δε άλλο θέλει εμβαινη εις το Εγγχώριον Κιβώτιον.

3. - Τα Πρόβατα εμποδιζονται και αποβιβλονται δια παντός από τας αμπελοφυτες τόπους, καθώς ετι και από τα εσπαριμένα χωράφια, αφ' η αρχίζουσι να τα δελέωσιν, εως ος να συνάξουσι τελείως τον καρπόν των -- προς τούτοις διώκονται και από τας Ελαιώνας κάθε χρόνο, από την πρώτην τε Οκτωβριαν εως όλον τον Γενιον δια τας Κορφές, και από τον Οκτώβριον εως όλον τον Γανναριον δια την Κεφαλληνίαν, και Ζακύνθον.

4. - Το δικαίωμα έκείνο τς να έχουσι κάποιου ποιμένα ιδία η ξένα εις τα ιδιαίτερς υποστατικά, η εις παχωμένα, θέλει συγχωρείται εις έκείνους μόνον, οσο ηθελον υποδείξει ότι εξουσιάζουσι μίαν έκτασιν ιδίων παχωμένων τόπων αρκετών και αναλόγων, οπτε να διδωσι πλησιοπαρόχον και αρμόδιον βίσκωμα εις ταίυτα ποιμένα, χωρις τον παραμικρον και πιθανόν κίνδυνον τς να βλάψουσι τα ιδιαίτερς, η ξένα υποστατικά. δια τούτο ο Υπαρχος έκαστης Νήσου δύναται να συγχωρήση, (με απολογίαντες όμως, είτε εαν συγχωρήση, είτε εαν αρνηθη το δικαίωμα τούτο) η να επιβεβαιώση (ανίσως αυτό εσυγχωρήθη πρότερον δικαίως) την άδειαν τς δικαιώματος αυτού περι τς ανω ειρημένους βίσκώματος, στερεών μενυσών των ιδώ έκτεθειμένων διαταγών, και των προβλέσεων του 6.ου Άρθρου.

5. - Τα μεγάλα ζωά οσα φυλάττονται δια γέννησιν άλλων, πρέπει να κρατώνται εις έκείνους τς τόπους μόνον οπς συγχωρουνται δια να βίσκωσιν οι Γίδες, και έκείνα τα δια κάθε λογης δελιαν χρήσιμα ημπορουν να κρατώνται εις κάθε τόπον, εις τον οποιον να μη ηναι αμπελία, σπαρτά, η άλλα φυτεύματα, αλλά πάντοτε όμως καλά και αρμόδια δεμένα.

6. - Οπύταν συμβώσι ζημία (μηδενίως εξαγριζόμενης) προξενημένη από ζωά η εις τα ακίνητα αγαθά, η εις τα προϊόντα των, θέλει γίνεσθαι απόφασις καθώς διαταττει τα 64.ου 65.ου 67.ου και 68.ου Άρθρα τς νυν σωζόμενης Δικαστικής Μεθόδου.

7. - Οπύταν ηθελον ειραθη Χοίροι κάμνοντες ζημίαν, και δεν ηθελε σταθη δυνατόν να πιασθώσιν, ημπορουν να σκοτώνονται, έχοντας όμως χρέος τς φονευσ τς κάμη να μεταφέρωνται αυτοί εις την έκτασιν τς ανήκοντος Κριτηρις, δια να πωληθώσι, και να παρακατατεθη η τιμή των: καθότι μετα ταυτα πρέπει να αποφασισθη, καθώς διατάττει η Δικαστική Μεθόδος, η αναμειβη, την οποιαν ο ζημιωμένος ηθελον έχη δικαίωμα να ζητη, κατά το 2.ου Άρθρου.

8. - Ανίσως το εκ της πωλήσεως αυτής κέρδος δεν ηθελεν αρκη να πληρώση την ζημίαν, ο ζημιωτής θέλει την πληρωμήν εξ ιδιότης.

9. - Όταν ηθελεν αποδεχθη, οτι να επάρθησαν δια σημάδια ζωά τινά, η να εσκοτώθησαν Χοίροι χωρις νόμιμον αίτιον, και με σκοπόν να ζημιωθη άδικως ο οικουκίριος αυτών, το Κριτήριο θέλει αναγκάζει το μέρος έκείνο, η των αυθεντικων ανών, οπς ηθελον ησθαι ενοχοι, να πληρώσιν πασαν ζημίαν, υποβιβλονται τς προς τούτοις και εις σωματικην ποιήν κατά τς περι τούτων εγκλημάτων Νόμους.

10. - Ο Πουμιν ενός Κοπαδισ, όταν αυτό ηθελε προξενηση ζημίαν, θέλει πληρωμήν προς τον οικουκίριον, τς Κοπαδισ αυτς τα οσα αυτς ηθελε καταδικασθη από το Κριτήριο να δώση, και θέλει παιδεύνηται προς τούτοις και με σωματικην ποιήν, καθώς ειρηται ανωτέρω.

11. - Ανίσως αποδεχθη, οτι οι αυθεντικοι ανών δεν ηθελησαν να πάρωσι δια σημάδιον ζωά, τα οποια ειρήθησαν εν φεκαριον ζημίαν, πρέπει να παιδεύνηται καθώς οι Νόμοι διατάττει δια κάθε παρήκοον αυθεντικόν ανών.

12. - Επειδη η αυθεντία δεν ημπορει να κάμη δια τα αγαθά της την δραστήριον έκείνην αγρωπιαν, την οποιαν κάμνωσιν οι κατά μέρος ανών, δια τούτο, όταν συμβώσι ζημία εις τα άπαχτα αυθεντικά αγαθά, η εις τς αυθεντικας λογκας, και ο αίτιος της ζημίας ηθελε μινη αγνωστος, θέλει αποκρίνωσθαι περι ταυτης, και υποκεινται εις την αναλόγων πληρωμήν οι εγκάτοικοι τς Χωριου έκείνου, εις την περιοχην τς οποις ηθελε συμβη η ζημία.

13. - Είναι εμποδιζόμενον το να ανάπτυσι φωτιαν εις τς αυθεντικας λογκας, καθώς και το να κόττωσι δένδρα η κλωνάρια εις αυτς, άλλίως ο κάθε παραβάτης υποκεινται εις την ποιήν τς να μετακομίζηται εμπορουν τς ανήκοντος Κριτηρις, και να καταδικάζηται, εξω από την ανάξιον πληρωμήν της ζημίας, η οποία θέλει εμβαινει εις το Εγγχώριον Κιβώτιον της κάθε Νήσου, και εις τας αυστηράς ακόμη ποινας τς Νόμους. Οπύταν δε ο αίτιος της ζημίας ηθελε μινη αγνωστος, θέλει εκπληρώνται αι διαταγαί του προηγούμενου Άρθρου.

14. - Είναι εξ ίσου εμποδιζόμενον και εις κάθε οικουκίριον, με τας ποινας τς προηγούμενης άρθρου το να αναπτη, η να κάμη να ανάπτυσι φωτιαν εις τα υποστατικά τς, χωρις την έγγραφον άδειαν της Τελεσιουργου Άστυνομίας, η οποία θέλει εφορτίζηται ανθρωπον επί τουτω να επαγρυπνη δια να μη διαδοθη η φωτία περισσότερον από τα όρια έκείνα, τα οποια εφανέρωσεν ο οικουκίριος αυτος πρό τς να λάβη την άδειαν.

15. - Η παρούσα θέλει τυπωθη και δημοσιευθη εις την Πόλιν, και εις τα Χωρία των Νήσων των Κορφών, της Κεφαλληνίας, και της Ζακύνθου, και θέλει πεμφθη προς τς Υπάρχους δια να την κάμωσι γνωστήν προς όποιον πρέπει, και να επαγρυπνώσι δια την έκτέλεισίν της, η οποία θέλει αρχίσει ένα μίνα μετά την δημοσίευσίν της εις κάθε μίαν από τας αυτς Νήσους. - Πανότας από τότε κάθε προλάβον Διατάγμα περι τς.

16. - Οι οσοι έχουσι ζωά δια σφάζεμον η φέρτωμα, θέλουν παρρησιάζει εις το διάστημα δύο μηνών, μετά την δημοσίευσιν της παρούσης εις έκαστην των Νήσων, ένα ακριβη Κατάλογον των αυτων προς τον Υπαρχον, και ο Κατάλογος αυτος θέλει πεμφθη προς την ΒΟΥΛΗΝ.

17. - Ο Κατάλογος αυτος θέλει αναυεται καθ' έκαστον χρόνο, περι τον Νοέμβριον Μηνά, δια να γνωρίζη η ΒΟΥΛΗ προς το τέλος τς κάθε χρόνους τας επιδόσεις και προκοπάς τς μέρους τς της χωρικής οικονομίας.

18. - Οι Υπαρχοι της Αγίας Μαύρας, της Ιθάκης, της Κυθρας, και των Παξών είναι εφορτισμένοι να κάμωσιν ο καθ' εις γνωστήν την Αποφασιν ταύτην προς τα Εγγχώρια Συμβόλια έκαστης των Νήσων αυτων, δια να υποβιβλωσιν αυτα προς την ΒΟΥΛΗΝ τα αναλόγα Προβλήματα δια να ψηφισθώσι Διατάγματα δια τας Νήσους αυτας περι της αυτης υποθέσεως.

ΒΑΡΩΝ ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

ΣΙΑΝΕΜΣ Γ. ΟΣΒΟΡΝΗΣ
Ο εκ Απορρήτων της ΒΟΥΛΗΣ
εις το Γεν. Διαμ.

Επικυρωθείσε

Θ. ΜΑΙΤΛΑΝΔ

Αρχε Μέγας Αρμυστής.

Κατ' Επ. τς: ΑΥΤΟΥ ΕΒΕΚΟΤΗΤΟΣ
ΦΡΕΔ. ΑΝΚΕΗΣ
Ο Ιδιώτερος εκ Απορρήτων.